— FOTBAL —

ÎN OBIECTIV: Turul campionatului diviziei A (I)

S-A DUS VREMEA CELOR „DOUĂ PUNCTE DIN OFICIU..."

Printre defectele vechi, aproape tradiționale, ale întrecerii fotbaliștilor, PUNCTELE DE ACASĂ au fost întotdeauna niște pietre de moară pentru campionat, al cărui caracter atractiv era adeseori stopat de ceea ce devenise un adevărat complex al primei competiții interne. Obsedînd echipele — atît cele gazdă, dar mai ales cele oaspete —, obsedînd publicul și pe... arbitrii jocurilor, teoria „punctelor de acasă", care — se pretindea — se cuvin aproape de drept echipei ce joacă pe teren propriu, a fost la mare modă la noi pînă nu de mult. Nu printr-o simplă coincidență, acum 2—3 ani, echipele noastre reprezentative pierdeau cu o tristă regularitate partidele susținute în deplasare. Și nu întîmplător, un mare jucător, cum a fost Pîrcălab, declara, de pildă, că la auzul manifestărilor galeriei spectatorilor de pe stadionul din Ankara, lui „i se tăiaseră picioarele de emoție".

„Învinși... înaintea începerii partidelor din străinătate", „învinși chiar... din clipa îmbarcării în avion" — iată formule care acum cîțiva ani aveau conținut. Cam așa era. Teoria victoriilor (și a punctelor) din meciurile de-acasă obseda pe jucători și pe antrenori. Unii dintre aceștia ajunseseră pînă acolo încît încercau — nu e nici o glumă! — să acrediteze ideea... sensibilității deosebite a fotbaliștilor români pe terenurile străine.

Adevărul era altul. Crescuți la școala în care una din lecțiile de bază era **„pe terenul propriu TREBUIE neapărat să batem!"**, iar deviza era **„acasă nimeni nu ne scapă neînvins!"** (la Ploiești, sau Pitești, sau... puneți dv., la alegere, numele orașului), jucătorii noștri se resemnau în jocurile susținute în deplasare (și în străinătate), iar pe terenul lor mîncau — sau încercau să mănînce — jăratic.

Din fericire, o bună parte din antrenorii noștri au ajuns la concluzia că teza „punctelor de acasă" este falimentară. Este adevărat că mai sînt unii la care, bunăoară, calculul evitării retrogradării se clădește pe suma punctelor „din oficiu", de acasă, deși asemenea socoteli și-au dovedit inconsistența în zilele de bilanț, cum a fost ultima duminică a campionatului trecut, zi în care „sabia lui Damocles" s-a plimbat deasupra echipelor C.F.R. Cluj, Petrolul, Politehnica Iași, înainte de a reteza definitiv speranțele Crișului. Cum spuneam, însă, mulți dintre antrenorii noștri au ajuns, în sfîrșit, la concluzia că echipele lor — bine pregătite — pot obține puncte oriunde ar juca.

Convingîndu-și elevii că valoarea se impune pe orice teren din țară, antrenori ca Gil Mărdărescu, Valentin Stănescu, Constantin Cernăianu sau Ștefan Coidum au reușit — pe fondul unei temeinice pregătiri generale — să obțină rezultate care celor încă tributari tezei „punctelor de acasă" li s-au părut de domeniul întîmplării, al surprizei.

S-a spus, de pildă, că victoria Politehnicii Iași asupra dinamoviștilor, la București, este o întîmplare. Cînd, însă, ieșenii au fost la un pas de victorie în fața Stelei, tot în Capitală (victorie refuzată de arbitrul jocului!), iar la Pitești au fost greu egalați, pentru ca la Cluj să nu mai rateze victoria — a fost limpede pentru toată lumea că nu mai era vorba de întîmplări. Învingători la Pitești, în fața argeșenilor, stegarii brașoveni au cîștigat și la București, cu Steaua, și la Iași, cu Politehnica. Victorii grăitoare. Amintiți-vă, de asemenea, de succesul craiovenilor la Arad, de cel al ploieștenilor la București, cu Progresul etc.

Procedînd la „sortarea" celor 120 de partide ale turului, vom vedea că doar 2/3 (80 de meciuri) au revenit gazdelor, în timp ce în 40 de jocuri oaspeții au recoltat 56 de puncte, prin 16 victorii și 24 „remize".

Și, poate că această recoltă a oaspeților — **pozitivă din punctul de vedere al procesului de creștere valorică a fotbalului dintr-o țară** — ar fi fost și mai mare dacă teza punctelor cuvenite terenului propriu nu și-ar mai fi găsit nedoriți partizani printre unii cavaleri ai fluierului, prea sensibili la influențele gazdelor (...și nu ne referim decît la cele din incinta stadioanelor). Oricum, vremea celor două puncte garantate „acasă" a trecut. Echipele se gîndesc mult mai puțin la avantajul și la dezavantajul terenului pe care joacă, centrîndu-se mai mult asupra sporirii capacității lor valorice.

Un drum care merită să fie continuat.

Marius POPESCU

Fază din partida Steaua—Steagul roșu (1—2), un meci în care gazdele au pierdut „punctele din oficiu"

VEȘTI DE LA METALUL BUCUREȘTI ȘI S. N. OLTENIȚA

Metalul București a intrat în vacanță pînă la 9 ianuarie 1971, mai puțin juniorii U.E.F.A. — Mateescu, Sandu Gabriel și Bucaru — care sînt în pregătire la lot. De la antrenorul Paul Popescu am aflat că Vasilescu și Stan Gabriel vor fi prezenți peste cîteva zile la Băile Herculane, pentru tratament. La 6 ianuarie întregul lot va fi prezent la club pentru a face vizita medicală, urmînd a face apoi deplasarea într-o stațiune de munte.

Tînărul antrenor Gheorghe Staicu de la S.N. Oltenița ne-a informat că elevii lui au vacanță pînă la 9 ianuarie, cînd, lotul va face vizita medicală, urmînd ca la 18 ianuarie echipa să se deplaseze pe Valea Prahovei. G. Staicu va întineri echipa cu jucători din campionatele orășenești și județene. **(O. GUȚU).**

O NOTĂ DESPRE... NOTE

Un cititor din Toplița, O. Iosif, după ce face unele observații juste pe marginea unor materiale apărute în ziarul nostru își exprimă nedumerirea față de faptul că, la meciul Universitatea Cluj — Progresul, din ultima etapă a turului, totalul notelor obținute de jucătorii formației bucureștene, învinsă cu 1—0, este MAI MARE decît cel realizat de fotbaliștii din Cluj: 67—66. Și aceasta — ni se atrage atenția — în ciuda aprecierii cronicarului că gazdele au atacat mai mult și că au meritat victoria.

În fapt, însă, avem de-a face cu o omisiune a cititorului nostru din Toplița. El ignorează un amănunt foarte important, care, dacă ar fi fost sesizat la timp, l-ar fi ajutat să lămurească singur lucrurile, fără a mai apela la noi. Într-adevăr, în timp ce Progresul a realizat un total de 67, prin adunarea notelor a 11 JUCĂTORI, la Universitatea n-au primit note DECÎT 10 JUCĂTORI, portarul Ștefan neputînd fi notat din lipsă de... activitate. Ca atare, la învingători, 66 se împarte la 10, în timp ce la învinși 67 se împarte la... 11. Și, evident, media clujenilor este mai bună.

Dar, se poate întîmpla ca rezultatul unei partide să nu reprezinte cea mai fidelă exprimare a celor întîmplate pe teren. Și, în asemenea cazuri, învinșii pot realiza o notare superioară celei obținute de învingătorii lor. O consolare, mai mult sau mai puțin, platonică!

În general, notele ce se acordă jucătorilor au o doză de relativitate. Ca orice... note. Există, însă, o serie de principii bine stabilite care intră în acțiune, urcînd sau coborînd notele. Astfel, se ține seama de VALOAREA JOCULUI, DE FORȚA ADVERSARULUI, DE LOCUL UNDE AU EVOLUAT CELE DOUĂ ECHIPE (ACASĂ SAU ÎN DEPLASARE), DE MIJLOACELE FOLOSITE ÎN JOC (CORECTE SAU NU) etc.

Ca și notele de la patinaj, de la gimnastică, din... școală, și notele acordate jucătorilor sînt, pînă la un punct, discutabile. Ele permit, totuși, o reflectare, fie și relativă, a valorilor într-un joc de fotbal, a evoluției jucătorilor.

În nici un caz, ochiul cronicarului, ca și al profesorului, nu se poate înșela într-atît încît să transforme un premiant într-un repetent și vice-versa. Și acesta este lucrul principal.

LOTUL DE JUNIORI U.E.F.A. — REUNIT LA HOTELUL „23 AUGUST"

De ieri de la prînz, cei 18 componenți ai actualului lot de juniori U.E.F.A. se află la hotelul sportiv „23 August" din București, în vederea unei pregătiri comune de trei săptămîni. Antrenorul principal al lotului, Constantin Ardeleanu, ne-a comunicat lista completă a celor convocați: **Bucaru, Costaș** — portari; **Dobrău, Mateescu, Smarandache, Sandu Gabriel, Mieloș, Ciocîrlan, Schepp** — fundași; **Dănilă, Donose, Bölöni, Ion Ion** — mijlocași; **Helvei, Aelenei, Sandu Mircea, Cojocaru** și **Năstase** — atacanți.

În ceea ce privește perioada de pregătire, aceasta va include, probabil, și un scurt turneu în Liban, socotit deosebit de util pentru o echipă cu un bagaj de meciuri internaționale relativ sărac. Pînă la această oră, însă, datele definitive ale acestui turneu n-au fost stabilite, iar vacanța elevilor... trece!

AU FOST DEFINITIVATE

(Urmare din pag. 1)

în țară în ziua de 16 februarie.

Sosiți în Brazilia în urma colegilor lor dinamoviști, fotbaliștii giuleșteni vor disputa 8 meciuri în țara cafelei **(printre adversare: F. C. CURITIBA, PORTUGUESA, MARIUÇA** etc.), urmînd ca la 16 februarie să revină în Europa.

RAPIDUL VA MAI SUSȚINE DOUĂ PARTIDE ÎN SPANIA SAU ITALIA IAR la 22 februarie se va reîntoarce în București.

Așa cum am mai scris, turneele celor două echipe bucureștene fac parte dintr-un ansamblu în care sînt angajate nume prestigioase din soccerul european, cum ar fi Bayern München, Partizan Belgrad, Sparta Praga, Ț.S.K.A. Sofia, Vojvodina Novisad, Vitoria Setubal, Ferencvaros, Ujpest etc.

LOTO-PRONOSPORT

CÎȘTIGĂTORII EXCURSIILOR ÎN R.S. CEHOSLOVACĂ ATRIBUITE LA TRAGEREA EXCEPȚIONALĂ LOTO DIN 8 DECEMBRIE 1970

Categoria 4 (35 excursii în R. S. Cehoslovacă): 1. Suciu Gheorghe — Aiud județul Alba; 2 BORTH HELMUTH — Cruceni județul Arad; 3 Gilă Aurel — Cîmpulung județul Argeș; 4 Seres Radu — Oradea; 5 Hagiu Ion —Brașov; 6 Bujoranu Maria — Brașov; 7 Toma P. Nicolae — Buzău; 8 Kantur Carol — Anina jud. Caraș — Severin; 9 Mascas Rozalia— Cluj; 10 Fülop Kalaman — Cluj; 11 Bălțoiu Vasile — Ulmi județul Dîmbovița; 12 Simos Gorgoș — Craiova; 13 Maxim Gheorghe — Jegălia județul Ialomița; 14 Tisnei Virgil — Iași; 15 Cîrtin Ioan-Gîrdan județul Maramureș; 16 Tănăsescu Pavel — Ploiești; 17 Stanciu Ștefan — Ploiești; 18 Curelaru Petru— Rădăuți — județul Suceava; 19 Albescu P. Petre — Storobăneasa județul Teleorman; 20 Novac Ion — Timișoara; 21 Stanoc Miliotin — Timișoara; 22 Timaru Iancu — Vaslui; 23 Vlădescu Iulian — comuna Budești județul Vrancea; 24 Năftăilă Gh. Gheorghe; 25 Stoichiță Alexandrina; 26 Ionescu Magdalena; 27 Belcea Ana; 28 Dobrescu Rafail; 29 Giuglea Zamfir Constantin; 30. Avram Avramescu; 31 Dușa Constantin; 32 Dordea Vasile; 33. Kintzki Elena; 34 Goga Sonia; 35 Ionescu Gheorghe toți din București.

REZULTATELE CONCURSULUI PRONOSPORT NR. 51 DIN 20 DEC. 1970.

I. Cagliari — Bologna 2—1 pron. 1; II: Catania — Roma 1—2 pron 2; III; Fiorentina—Foggia 3—0 pron. 1; IV Internazionale — Varese anulat; V: Juventus — Lanerossi 2—1 pron. 1; VI: Lazio — Sampdoria 1—0 pron. 1; VII: Napoli — Milan 0-1 pron. 2; VIII; Verona — Torino anulat; IX: Como—Atalanta 1—4 pron. 2; X Mantova — Brescia 1-0 pron. 1; XI: Massese — Ternana 0—2 pron. 2; XII: Monza — Livorno anulat; XIII: Palermo — Novara 0—0 pron. X. Fond de premii 315 322 lei.

● Meciurile IV, VIII și XII au fost anulate conform art. 32 din regulament. Situația lor a fost următoarea:

— meciul IV — nu s-a disputat;

— meciul VIII a fost întrerupt în minutul 13;

— meciul XII a fost întrerupt în minutul 56.

Ambele meciuri au fost întrerupte din cauza timpului nefavorabil (ceață).

PREMIILE CONCURSULUI PRONOEXPRES NR. 51 DIN 16 DECEMBRIE 1970

Extragerea I: Cat. 1: 1 variantă 50% a 100.000 lei; a 2-a: 1,50 a 44.816 lei; a 3-a: 13,45 a 4.998 lei; a 4-a: 42,15 a 1.595 lei; a 5-a: 114,85 a 585 lei; a 6-a: 4037,85 a 40 lei.

REPORT CAT. 1: 510.519 lei.

Premiul de cat. 1 a revenit participantei CIOATA TEREZIA, Oraș Gh. Gheorghiu-Dej, jud. Bacău.

Extragerea a II-a: Cat. A: 1 variantă 10% a 100.000 lei; B: 17,75 a 3.517 lei; C: 60,75 a 1.028 lei; D: 2254,55 a 60 lei; E: 127,60 a 200 lei; F: 2580,10 a 40 lei.

REPORT CAT. A: 44.584 lei.

Premiul de cat. A a revenit participantului DANIEL ȘTEFAN din Tg. Mureș.

CARNET DE VACANȚĂ

BĂCĂUANUL FLOREA ÎN DRUM SPRE... CĂLĂRAȘI

Pe culoarele federației, Nicolae Florea, unul din cei mai tineri (19 ani) jucători de la Sport Club Bacău, autor a trei goluri în turul campionatului.

— Ce mai e nou la Bacău?

— *Nimic. Toată lumea se odihnește, în familie. Doar Dembrovschi și Velicu — ultimul acuzînd o hidrartroză — au plecat la Băile Felix, la tratament.*

— Doar ei pe drum și... Florea!

— *Într-adevăr, sînt în drum spre Călărași, orașul meu natal. Vreau să-mi revăd părinții, să dorm, să citesc. Plec apoi spre Brașov, unde mi-am programat revelionul.*

— Ce-a însemnat pentru tine 1970?

— *15 meciuri în divizia A, debutul în naționala de tineret, contra Poloniei, la Lodz.*

— Ce va însemna 1971?

— *Confirmarea tricoului în reprezentativa de tineret și... vom vedea! La 19 ani, te gîndești la multe...*

BUTUNOIU — UN NUME NOU LA CEAHLĂUL P. NEAMȚ

Jucătorii echipei Ceahlăul P. Neamț, una din revelațiile turului campionatului diviziei B (locul 3 în seria I), au intrat în vacanță încă din ziua de 15 decembrie. Vacanța va dura pînă la 5 ianuarie. Majoritatea componenților formației își petrec concediul în localitate; cîțiva (Contardo, Baicu, Matache și Munteanu) au plecat la București, iar doi (Ștefănescu și Dragu) sînt oaspeții Băilor Felix, unde urmează tratamente medicale.

Deoarece în tur antrenorul V. Rizea a avut la dispoziție un număr destul de restrîns de jucători (14), el intenționează ca în această perioadă să promoveze cîțiva tineri. Primul nume inclus pe lista prezumtivilor titulari ai returului: *Butunoiu*, crescut în centrul de juniori din localitate.

ANDREI: „ÎMI CONTINUI ANTRENAMENTELE"

Întîlnire — în autobuz — cu portarul dinamovist Marin Andrei.

„Voi avea o vacanță... activă, întrucît nu mă simt complet refăcut după recentul accident. Deci, trei antrenamente solitare pe săptămînă, pînă la 2 ianuarie, cînd echipa mea își reia pregătirile. Timpul liber îl dedic, în cea mai mare parte, Denisei, fetița mea de 6 ani și jumătate, cu care voi merge la patinoar și, foarte des, la Teatrul Țăndărică. Mai adăugați cîteva filme, vizite aproape zilnice în Orășelul copiilor, un revelion în familie și veți avea în față jurnalul meu de vacanță".

PAL — LA PLOIEȘTI, ÎN MIJLOCUL FAMILIEI

Dialog-fulger, în acceleratul Iași — București, cu *Alexandru Pal*, fundașul Politehnicii.

— Încotro?

— *Spre casă, spre Ploiești. Am acolo familia și cred că fetița mea — are 6 ani, la anul o dau la școală — mă așteaptă la gară.*

— Obosit?

— *Și da și nu... De fotbal, mai puțin, de școală, mai mult... Sînt student la Facultatea de educație fizică, mă așteaptă o sesiune foarte grea...*

— Ce ți-ai propus pentru vacanță?

— *Odihnă, liniște și... antrenamente! La vîrsta mea (n.n. 28 de ani), nu-mi pot permite un „relache" de atîtea săptămîni, fără să mă antrenez. Am să-i rog pe foștii mei coechipieri de la Petrolul să mă găzduiască pe terenul lor, unde voi încălța ghetele de fotbal de 2—3 ori pe săptămînă.*

Ianul, un jucător care recomandă o echipă

SELECȚIONERILOR NU LE PLACE SĂ SE UITE PREA DEPARTE...

Dacă fiecare echipă are, sau măcar vrea să creadă că are, un jucător care s-o recomande cu fidelitate — așa cum ar face-o Dinu pentru Dinamo, Beldeanu pentru Progresul, Oblemenco pentru Universitatea Craiova, sau mai știu eu cine — atunci „halebardul" Politehnicii Iași n-ar putea fi decît Vasile Ianul.

L-am urmărit în atîtea rînduri și de fiecare dată jocul lui sigur — de metronom, menit să dezechilibreze atacurile cele mai viclene — ne-a impus ideea unei maturități depline, a unei stăpîniri de sine pe care nu și-o apropie decît fotbaliștii din rasa cea mai pură.

... Pe studentul (în drept) Vasile Ianul l-am reîntîlnit recent, la Iași, într-o zi festivă pentru Politehnica, cînd — procedîndu-se la bilanțul turului — toată lumea părea să aibă motive de mulțumire.

Ianul era trist, și tristețea aceea, ochii lui mari, întunecați, trădînd parcă mari frămîntări interioare, m-a îndemnat la vorbă, și am început cu o întrebare la care mă gîndisem adesea, fără a-i afla vreun răspuns:

— Spune-mi, Vasile, cîți ani ai? Nu știu de ce, dar seriozitatea ta complexează, am impresia că joci la Politehnica de cînd lumea, c-ar fi trebuit să te retragi de mult... Uite-așa, habar n-am ce vîrstă poți să ai!

Zîmbește. Zîmbet molcom. De copil mare...

— *Am 25. I-am împlinit la 1 noiembrie. De obicei, însă, lumea îmi dă mai mult...*

— De ce oare?

— *Știu eu, poate că par mai bătrîn decît sînt. Mai îmbătrînit.*

— Și ai motive?

Zîmbește din nou, numai că de această dată zîmbetul e mai tăios, mai dur. Îmi povestește că n-a dus-o ușor. Provine dintr-o familie de oameni nevoiași, a făcut o școală tehnică, s-a însurat, a intrat în facultate, vrea să facă dreptul, de o lună are un băiețaș, Alexandru...

Despre fotbal? Ce vreau să știu despre fotbal? A venit la Politehnica cu 5 ani în urmă, a jucat cînd mai bine, cînd mai rău...

— Spune-mi, mă înșel, sau ești trist? Ai vreun motiv deosebit?

Are și... n-are! Crede că,

la reuniunea de analiză, antrenorul a fost zgîrcit cu el în privința laudelor. Ar fi meritat, poate, mai mult...

— *Chiar și după „Sportul", eu am media cea mai mare din echipă! — zice într-un tîrziu, și în vocea lui trăiește atîta necaz.*

— Bine, bine, dar... uiți meciul de la Arad?!

Întoarce spre mine doi ochi mari, acum liniștiți, calmi ca apa unui lac.

— *Nu-l uit. Am jucat prost; ai dreptate. Dar nu poți să joci bine la infinit, doar nu sînt un Fiat, doar n-am motor... La urma-urmei, asta-i viața. Urcă, coboară...*

— Și la Politehnica cum e acum? Urcă, coboară?

Cred că i-a făcut plăcere întrebarea asta. Chipul îi rîde.

— *Urcă. Gil Mărdărescu a realizat cu noi o adevărată familie, încercînd să ne înțeleagă pe fiecare, să ne apropie. Asta înseamnă mai mult, cred eu, decît punctele din clasament. Mai ales că și astea puteau fi mai numeroase...*

Îmi vorbește de meciul cu Steaua, de la București. Despre cel cu Steagul roșu. Vorbește și fumează. Nu fumează puțin.

— Spune-mi, Vasile, ce-ți dorești pentru '71? Gîndește-te, totuși, la ceva realizabil, să nu-mi spui că o să aduceți titlul pe Copou! Cînd te bate Steagul roșu acasă, e riscant să promiți că ieși campion...

— *Știu eu pe la Iași cum așa e: ce promiți, e pe jumătate... împlinit! Moldovenii nu se joacă cu vorbele!*

— Adică?

Nu, nu-mi dă acel răspuns ferm. Eschivează. Schimbă discuția:

— *Mi-aș dori ca 1971 să-mi aducă un loc în lotul național. Am toate... condițiile: voința mea, „mîna" noului antrenor, aspru, dar mare meseriaș. Ei, dac-aș fi la Dinamo sau Rapid, să mă vadă mai des Capitala...*

— Ce-ar fi, mă rog, dac-ai fi la Dinamo sau Rapid?

Rîde puțin, stingherit, spunîndu-mi că are el, așa, o impresie că selecționerilor nu le place să se uite prea departe, și nu-l pot contrazice...

— Ei bine, dacă crezi ceea ce spui, dacă aprecierile de azi te-au nemulțumit, de ce nu pleci la București? Vorba aia, amatori s-ar găsi destui...

— *Eu nu pot să plec de la Politehnica!*

— De ce?

— *Pentru că ei îi datorez totul. Și asta se uită greu...*

Ovidiu IOANIȚOAIA

VĂ PREZENTĂM:

CENTRUL DE COPII ȘI JUNIORI DIN CRAIOVA

Din inițiativă locală, la 1 martie 1964, a luat ființă un centru de copii. Patru ani mai tîrziu, la 1 martie 1968, acesta intră în subordonarea directă a F.R. Fotbal, beneficiind de subvențiile alocate, asemănător celorlalte centre existente.

Centrul are acum trei antrenori, Nicolae Opriș, M. Golubovici și Ion Gîrleșteanu, care se ocupă de pregătirea la cinci nivele de vîrstă a copiilor și a 3 echipe de juniori, toate însumînd 234 de tineri legitimați.

Trăsăturile definitorii ale activității centrului sînt: a) accent esențial pe selecția tinerelor talente; b) volum mare de lucru în pregătirea propriu-zisă; c) relația antrenor-medic, ca principiu fundamental. Medicul Șerban Avrămoiu lucrează la efectuarea testelor și colaborează cu antrenorii centrului, benevol, neexistînd un medic special angajat pentru această funcție. În 1970 a fost alocată centrului suma de 170 000 de lei.

SELECȚIA — PRIMUL GIR AL SUCCESULUI

Abilitatea în joc, calitățile fizice, o conformație capabilă de dezvoltare ulterioară la grupele de mușchi specifice jocului de fotbal, teste care să indice capacitatea de adaptare la efort, viteza de reacție, viteza lansată, etc, constituie principii generale de selecție. Se acordă atenție situației familiale a subiecților, iar inteligența copilului este un criteriu de bază al aprecierii. Acest ultim criteriu vizează o strînsă legătură cu școala, cu profesorii elevului, luarea în evidență a rezultatelor la învățătură. Fără îndoială, acești factori, constituie elemente corelative venite să întregească ansamblul de păreri care decid menținerea sau excluderea. Așadar, selecția se prelungește pe parcursul unei perioade mai îndelungate.

VOLUMUL LĂRGIT DE LUCRU...

... implică două aspecte: calitativ și cantitativ. Cantitativ, prin faptul că, mai ales în perioada vacanței de vară, antrenamentele se ridică pînă la numărul de zile al săptămînii. Lunea sau sîmbăta se execută procedeele tehnice de finețe și fantezie, fapt care le imprimă un caracter distractiv, fără a diminua totuși eficiența și seriozitatea pregătirii micuților jucători.

Echipa de juniori II, pepiniera juniorilor republicani, activează în campionatul municipal de seniori, iar echipa de juniori III (născuți 1955-1956) este încadrată în campionatul județean de juniori.

Acum doi ani s-a efectuat pentru prima dată — continuat și actualmente — un experiment în sensul continuității pregătirii pe toată perioada de iarnă, la teren, în orice condiții atmosferice. Consecințele au fost favorabile: a) călirea organismului juniorilor și a celor cîțiva copii incluși în experiment; b) îmbunătățirea condiției fizice; c) căpătarea unui plus de forță în condițiile antrenamentului pe zăpadă și noroi; d) accentuarea trăsăturilor volitive și obișnuința cu jocul în orice condițiuni.

Pentru îmbunătățirea calitativă a muncii e necesară amenajarea terenului de zgură de la Stadionul central și terminarea propriului teren al clubului Electroputere pentru a se descongestiona stadionul Tineretului. Situația trebuie rezolvată, cu atît mai mult cu cît ea persistă de mulți ani.

O RELAȚIE INDESTRUCTIBILĂ: MEDIC — ANTRENOR

Activitatea de pregătire a tinerelor cadre de jucători comportă o atenție deosebită, datorită vîrstei critice a celor cu care se lucrează. Încă de la selecție, trebuie luați în vedere factorii „timiditate" sau „agresivitate", care nu exprimă personalitatea intimă și reală a copiilor. Fiind trăsături ascunse, ele trebuie să fie de multe ori „ghicite" treptat, pe o perioadă de timp îndelungată. Un subiect „blînd" poate deveni „irascibil" și invers. Din acest punct de vedere, relația antrenor-medic trebuie să funcționeze perfect și să pornească de la cunoașterea întregii complexități de viață a celui vizat. Se ivește astfel necesitatea îmbinării procesului instructiv cu cel medical de supraveghere (efectuat anul acesta în centrul craiovean de către cabinetul medico-sportiv al orașului). Medicul are un rol de prim ordin, acela de a transforma un copil în om — somatic sănătos, aflat în cea mai strînsă relație cu omul — sportiv format de antrenori. Se cer, deci, din partea acestui cuplu subtile calități pedagogice.

În ultimul an au fost promovați 8 juniori în echipa de tineret, 3 în echipe de categoria B, iar în echipa Universitatea Craiova, au „urcat" Lepădatu, Donose și Smarandache (ultimii doi și componenți ai lotului național de juniori). Nu au apărut încă vîrfuri de mare valoare, dar faptele rămîn remarcabile și ne permitem să anticipăm și alte reușite, întrucît în cadrul centrului de copii și juniori craiovean există cîteva elemente de certă valoare.

Radu TIMOFTE